

Пам'ятайте
про
Україну!

Ч. 175.

ДЖЕРЗІ СІТІ | НЬО ЙОРК. СУБОТА, 13-го ВЕРЕСНЯ 1986

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 13, 1986

No. 175. VOL. XCIII.

ЕНЦІЯ У ВІДНІ НЕ ЗВ'ЯЗАЛА ПИТАННЯ ДІТЕЙ

Відень (УПС „Смолоскип“). — Як відомо, Міжнародне агентство атомної енергії ООН (МАГАТЕ) влаштувало, цілотижневий симпозіум, присвячений Чорнобильській аварії. Повну пресову акредитацію на цей симпозіум одержав одиниць українське, представник „Смолоскипа“, журналіст і хемік Осип Зінкевич.

В кількох можливих випадках він порушив справу здоров'я і долі українських та білоруських дітей, які впади жертвою Чорнобильської радіації. Це питання він обговорював з лікарями з совєтської делегації з окремими вченими.

В одному випадку одержано таку відповідь:

„С випадки захворювань, але рідкість. Діти ці є під постійним медичним обстеженням. Але найбільшою проблемою є психологічна травма дітей. Діти, наслуховавши про радіацію від батьків, з закордонних радіопередач, від учителів мають тепер уявлення, що всі їхні хвороби спричинені радіацією. І як це лікувати? Щоб їх не заболіло, вони бігають до своїх батьків, до лікарів, до учителів, плачуть і кричать „мене болять в голові від радіації“, „я їсти не можу через радіацію“, „я спати не можу через радіацію“, „я не можу підготувати лекції...“ і т.д. І це для нас проблема. Це важке лікування. Цей стан відіб'ється на дітях на довгі роки, на ціле життя...“

На одній з пресконференцій кореспондент „Смолоскипа“ поставив питання про дітей проф. Л. Р. Ляну, голові комісії СРСР охорони перел радіації. Він питає: „З совєтської преси нам відомо, що сотні тисяч дітей України і Білорусі були в різних місцевостях південної України. У ваших виступах ніде не згадується про дітей. Чи могли б ви сказати, скільки було захворювань серед дітей від радіації, чи були смертні випадки, скільки дітей перебувало у шпиталях?“

Невідомо чому, але це питання обурило проф. Ляну. Відповіді на це питання він не дав, але почав апелювати до представників міліції, щоб вони були об'єктивні, не йшли на сенсації, не перешкодили проблем. Тоді почав говорити про себе як вченого, як про людину, яка лбас про здоров'я населення СРСР. Після довгого вступу, що не мав жадного відношення до питання, він обернувшись у сторону українського представника, каже: „А відповідаючи на

(Закінчення на стор. 4)

Готуються до фестивалю у Менор коледжі

Дженкінтан, Па. — Щорічний Український Фестиваль спонзує Студійний Інститут Української Культури при Менор Джуніор коледжі. Під час фестивалю будуть народні танці, музика, виставки народно-го мистецтва і ремесла. Буде також ярмарок і смачні українські страви. Вступ на фестиваль 3 дол. для дорослих і 1 дол. для дітей до 12-го року життя. Фестиваль започаткує Божественна Літургія о год. 12-й полудня.

Учасниками фестивалю будуть: український танцювальний ансамбль „Чайка“ із Йонкерс, Н.Й., українська танцювальна група ім. св. Михайла з Фрексвил, Па., танцювальна група філадельфійської округи Спілкі Української Молоді, танцюристи школи „Волошки“, музична група „Карпати“ з Філадельфії, дитяча вокальна група проф. Зої Маркович і бандуристи церкви св. Николая з Філадельфії.

Майстрами фестивалю будуть Франко „Висо“ Висоцький і Никола Павлович, майстер шкряпань виробів.

ПЛАСТОВІ ВПИСИ

Нью Йорк. — Станична Старшина Пластового Стану в Нью Йорку повідомляє, що вписи до Пласту для всіх дітей, які мають знання української мови будуть відбуватися від 19-го вересня до кінця жовтня ц.р. кожної п'ятниці ввечері і в суботи до полудня тут в Пластовій домівці, при 144 Друга аве. Відкриття зайняти відбуються: для юнацтва у п'ятницю, 19-го вересня, о год. 7-йй ввечера, а для новачків в суботу, 20-го вересня, о год. 1:30 по полудні. На відкриття зайняти обов'язує всіх повний пластовий однострій.

М. Бохно очолив Об'єднання Колишніх Вояків

Глен Спей, Н. Й. (П.Й. П.). — У днях 30-го і 31-го серпня ц.р., відбувся тут на оселі „Верховина“ 14-ий делегатський з'їзд Об'єднання Колишніх Вояків УПА ЗСА і Канади.

З'їздом, у якому взяло участь 42 делегатів і 22 гостей, проводила Президія у складі: Модест Ріпський, голова Олександр Герге, заступник Ірена Білевич, Стефана Бабяк, секретарі.

Господарем з'їзду була станиця Нью Йорк-Пассейк-Ірвінгтон під проводом Юліана Котляра. Комітет, 600 сторінок друку, десятки фотографій і графічних зображень.

З цієї документації виходить, що на території СРСР за станом з 1982 року (неясно, чому не подано за станом на 1985 рік) було 26 атомних електростанцій (АЕС), в тому три в Україні — Чорнобильська, Рівненська і Південно-українська. Совєтські АЕС вживають реактори трьох типів — РБМК, ВВЕР і уран-графітного типу з киплючою водою.

АЕС з реакторами типу РБМК є лише у Ленінграді, Курську, Чорнобилі і Смоленську. Всі інші — реактори двох інших типів. До 1990 року в Україні буде закінчено будову нових АЕС з реакторами типу ВВЕР — Запорізьку, Хмельницьку і Кримську.

Інша документація подас такі дані: коли і куди розносилися радіоактивні хмари з Чорнобиля, їхній хемічний склад, склад радіоактивних елементів, з якою на якій вони поширювалися; кількість радіоактивних елементів у різних продуктах; склад радіоактивних елементів у померлих; детальні інформації про Чорнобильську станицю; про райони Прип'яті і Чорнобиля; дані про кількість радіоактивних елементів в різних частині після вибуху в областях України, Білорусі, Прибалтики, Росії; хронологія пощди в Чорнобильській станції в час випадку і багато іншого.

На симпозіумі МАГАТЕ серед представників міліції кожного дня виварило питання: пощо цей симпозіум? Чому саме на Заході? Чому на симпозіум не прибув ані один журналіст з СРСР чи з східноєвропейських країн? Реакторів типу РБМК (які є на Чорнобильській станції) Совєтський Союз більше не буде і не продас їх для інших країн.

Отже це не було причиною, щоб переконати потенційних покупців реакторів РБМК у їхній безпеці.

Український скрипаль виступить в ролі Вівальді

Торонто. — Канадська пресова агенція Сі-Пі повідомляє з Монреалю, що життя славного італійського композитора Антонія Вівальді стало сюжетом для двогдинного телевізійного фільму, що його саме тепер фільмують, і прем'єра якого на телевізійній мережі Сі-Бі-Сі відбудеться зимою 1986-87.

Продюсентом цього фільму є канадський Бомкінг при співпраці телевізійних мереж Німеччини і Італії, але у виконанні виключно канадських музик. Роль Антонія Вівальді в його юних роках відіграє 14-літній скрипаль вундеркінд з Ванкувера Чорней Червоєк. Натомість роль Вівальді у його зрілому віці поручили українському скрипальві Стефанові Старикові. Хоч більшу частину фільму фільмується в Монреалі, то вміщати фільмує група Сі-Бі-Сі перебуває у Венеції, приготувавши матеріали для створення автентичного фільмового тла.

Вийшов третій том збірника „Дрогобиччина“

Кренфорд, Н. Дж. — Цього року в серії „Український Архів“, що її видає Комісія регіональних дослідів і публікацій при Науковому Товаристві Шевченка, появилася стараннями й коштом Центрального Комітету Дрогобиччини третій том збірника географічних, історичних та етнографічних побутових і мемуарних матеріалів п. н. „Дрогобиччина — Земля Івана Франка“.

Книжка відкривається вступною статтю „Від редактора“ й має дев'ять частин. Як відомо, два перші томи збірника не мали показників імен, тому в третьому

кого народу та його чільних діячів, та дошільність дальшої праці над виданням „Літопису УПА“. Висловлено також співчуття всім жертвам чорнобильської катастрофи.

Найбільше часу, як і на попередніх з'їздах, присвячено питанням, зв'язаним із виданням „Літопису УПА“. Від останнього з'їзду, що відбувся в 1983 році, вийшло друком чотири томи. За підрахунком головного редактора „Літопису“ Є. Штендери, на всебічне охоплення та видання всіх існуючих матеріалів зв'язаних з діями українського підпілля потрібно ще якихось 40 до 50 томів, не включаючи чистої мемуаристики. Цю працю можливо виконати тільки при дальшій тісній співпраці обох комбатантських організацій УПА та при повному зрозумінні і всебічній підтримці і допомозі цілої української громади.

В тому самому часі на оселі „Верховина“ відбулася святкування Року Українського Воїни під організаціїм зарядом комбатантів І-ої Української Дивізії. З цієї нагоди, в суботу, 30-го серпня, відбувся бенкет з промовами д-ра М. Малецького і мгра Є. Штендери, при чисельній участі всіх комбатантів включно з українськими американськими ветеранами. В неділю відбулася Служба Божа та соборна Панахида на могилі в честь упавших за волю України, апел та концерт, в яких взяли спільну участь всі комбатантські організації.

Слід також з признанням відмітити виставку української військової меморабілії підготовленої з великим вкладом часу і труду Евстахія Загачевським з Рошестеру, Н. Й.

Хоч Вівальді, який жив в роках 1678-1741 належав до найбільш плодотворих композиторів Італії, якого музична спадщина обнімає понад 600 творів, як концерти, опери і релігійну музику, то десь під кінець XIX сторіччя він, як це не з одним славним композитором сталося, відійшов у сутінки забуття.

Музична спадщина Вівальді відживає знову зараз після Другої світової війни і сьогодні його уважають одним з найпопулярніших барокових композиторів. Серія його концертів під заголовком „Чотири пори року“ стали найбільш відомі в повосновному періоді. С. Старик, уродженець Канади з другого покоління, ніколи не приховує свого українського роду. Завдяки своїй віртуозній грі на скрипці він широко відомий на цілому Північно-американському континенті, як також і в своїх естрадних виступів слів в усіх столицях Західної Європи.

ЯПОНІЯ ПОГОДИЛАСЯ СПІВПРАЦЮВАТИ НАД КОСМІЧНОЮ ЗБРОЄЮ

Токіо, Японія. — Японський уряд прем'єр-міністра Ясудіро Накасоні нарешті дав довгоочікувану відповідь на запропоновану йому З'єднанням Стейтсманів Америки співпрацю над дослідженнями, дослідими і продукцією антиракетних апаратів, тобто космічної зброї, завданням якої є унеможливити ядерні ракети заки вони долетять до цілі.

Японські і американські представники, які вели довгі розмови на тему стратегічної оборонної ініціативи президента Роналда Регена, що її дуже часто називають популярно „зоряною війною“, заявили кореспондентам, що вони в основному задоволені перебігом розмов, хоч багато технічних справ прийде ще висвітлити у процесі співпраці, головню що й скільки речей пролукуватиме Японія, а скільки ЗСА. В основному обидві сторони погодилися на започаткування конкретної співпраці в цій ділянці, але про подробиці говоритимуть ще між собою фахівці.

Проголошення співпраці між Японією і ЗСА було дуже позитивно прийняте у Вашингтоні і в Токіо. Рівночасно речники японської технологічної індустрії задоволені, що продукція частин до цієї зброї, хоч президент Р. Реген не називав цих космічних апаратів „зброєю“, створить нові місця праці для багатьох тисяч японців в недалекому майбутньому. Натомість японські опозиційні до уряду політичні партії засудили тактику Японії, яка, мовляв, „дала себе втягнути у воєнні дії, щоб спільно із ЗСА перетворити земні простори і космос у мілітарні полони“. Виявляє, кажуть деякі японські і американські політичні спостерігачі, що лідери японської опозиції запозичили дещо із совєтської пропаганди, веденої проти космічної зброї, бо повторюють майже одні й ті самі „аргументи“ в боротьбі з урядом. Однак речники міністерства закордонних справ Японії заявили, що „ми думаємо цілком протиісно, а саме, що стратегічна оборонна ініціатива (СДІ) є доброю і потрібною програмою“. Міністерство однак відмічує, що воно ані не заохочуватиме, ані не відмовлятиме японські корпорації і компанії співпрацювати в ділянці цієї програми. Уряд не хоче брати на себе відповідальності за поширювану комуністичну думку, що японські компанії дали себе втягнути в „непопулярну програму“ за намовою уряду. Приватні корпорації в Японії не потребують дозволу уряду на укладання договорів із ЗСА і тому вони не потребують „заохоти“ урядових агенцій, які, однак, служимуть їм порадами, інформаціями і статистикою.

Заяву про згоду Японії прочитав на пресовій конференції, головний секретар кабінету і назвав СДІ „неядерною оборонною системою“, яка можливо в майбутньому стане єдиною оборонною системою, не тільки ЗСА, але й інших великих країн світу, передсвітальною агресією.

У СВІТІ

ЕГИПЕТСЬКИЙ І ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ уряди погодилися на остаточне поладження спору за прикордонну місцевість Таба і в середу, 10-го вересня ц.р., відбулася зустріч на вершинах між президентом Єгипту Госні Мубарак і прем'єр-міністром Ізраїля Шімоном Перезом. Після майже 12-годинних розмов, у яких частинно брав також участь представник Уряду ЗСА для справ Близького Сходу Річард В. Мірфі, обидві сторони погодилися, що спір треба поладити полюбовно, бо він шкодить співпраці між Єгиптом й Ізраїлем. У Вашингтоні, офіційні особи Державного департаменту висловили своє задоволення перебігом вступних розмов, які є запорукою дальшої конструктивної співпраці між цими двома країнами.

СВІТОВИЙ ЖИДІВСЬКИЙ Конгрес випрацював докладну програму поборювання антисемітизму в Австрії, який значно поширився під час передвибірчої кампанії Курта Вальдгайма, колишнього генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй. Йому світове жидівство заклало співучасть у воєнних злочинах, а зокрема виселенні грецьких жидів до гітлерівських концетраційних таборів в Польщі, головню до Трєблінки. Сьогодні в Австрії живе приблизно 10,000 жидів, а у Відні знаходиться також дослідний центр Сімона Візенталя, „ловця нацистів“, який хоч у цій „грі“ стався затримати несправді, але все таки тут і там підтримував становище Світового жидівського конгресу. Представники цього конгресу із ЗСА та інших країн відвідали Австрію і були прийняті на розмову у канцелярію уряду Франца Вранського та розмовляли з іншими членами уряду і парламента, а також з поодинокими провідними особами з-посеред жидівської громади. Очевидно, вони повністю зігнорували президента Австрії К. Вальдгайма.

ІРАКСЬКІ ВОЄННІ літаки знову збомбили іранський олійний танкер і рафінерії нафти та нанесли чимало матеріальної шкоди. Речник іракського військового командування заявив кореспондентів агентства Ройтерс, що Іран все ще відмовляється від переговорів з Іраком, не зважаючи, що війна між Іраком й Іраном триває вже майже сім років.

ПАКІСТАНСЬКИЙ УРЯД звільнив ще 12 провідних лідерів опозиції, які були заарештовані поліцією під час бурхливих демонстрацій, що частинно були пов'язані з ув'язненням дочки колишнього прем'єра, а тепер лідера опозиційних до уряду політичних партій Беназір Бутто. Бутто була звільнена кілька днів раніше і, не зважаючи на пересторогу поліції, внозу розвинула кампанію проти уряду президента Мохаммеда Зія уль-Хака. Рівночасно вона скликала до Карачі, центру опозиції, всіх лідерів опозиції, які знаходяться на волі, щоб там випрацювати нову стратегію боротьби з урядом. Опозиція домагасться повернення демократичної системи в Пакістані, проголошення вільних виборів під наглядом представників ОН і передання влади в руки цивільних політиків.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса інформувало, що німецький суд в Гамбургу покарав капітана корабля гринвено 1,000 доларів за те, що він без порозуміння з німецьким урядом порушив канадські територіальні води і міграційні закони та перевіз до Канади 155 тамільців, які заплатили за цей перевіз грубі гроші. Оборонець капітана Вольфганга Бінделда заявив, що він порадив своєму клієнтові заплатити кару і не входить в конфлікт з правосуддям. Як відомо, канадський уряд дав тимчасовий притулок для залишених у рятункових човнах тамільців, але канадська імміграційна служба не визнала їх легальними іммігрантами і їхню справу можуть ще розглядати урядові агенції.

ПЕРЕЗ ВІДВІДАВ МУБАРАКА

Александрія, Єгипет. — Шімон Перез, ізраїльський прем'єр, приїхав до Єгипту в четвер, 11-го вересня, на офіційну зустріч з Госні Мубарак, президентом Єгипту, і відбув тут з ним довші розмови „за закритими дверима“. Темою розмов були в першу чергу палестинці та справа їхньої майбутньої державності. Вже перша розмова тривала повні три години, бо погляди цих державних мужів на справу палестинців дуже, якщо не діаметрально протилежні, різняться сьогодні, як вони різнилися і давніше. Тому також не було ніяких розмов між Єгиптом і Ізраїлем за останні п'ять років, від часу коли Ізраїль виступив збройно проти Лівану й окупував значну частину цієї до того часу незалежної держави, що тепер є дійсно стороною ворожими народами й внутрішньо громадянською та релігійною ворожечою.

Найомітнішою удачею цих розмов є те, що президент Єгипту погодився повернути свого посла до Ізраїля, відкликаючи свого звітні в 1982 році, після страшної масакри палестинців у двох таборах Бейрута — Сабра і Шатіля, що сталося в наслідок нападу ліванських християн на ліванських мусульман, а в той час присутні там окупаційні ізраїльські війська про що річ догадувалися, але нічого не зробили, щоб масакри запобігти.

Амбасадором від Єгипту згодуються — стане теперішній єгипетський шарже Л'аффер в Ізраїлі Мохаммед Байсуї.

Загальною зустріч і спільний комунікат, виданий у п'ятницю, 12-го вересня, після кільцевих розмов, свідчать про те, що обидві країни знайшли спільний ґрунт для дальших майбутніх переговорів.

А. Корягіна висунули на нагороду Нобеля

Нью Йорк. В листі, адресованому норвезькому комітету у справі Нобелівських премій миру, 26 депутатів голляндського парламенту висунули кандидатом на нагороду Нобеля 1987 року совєтського лікаря-хірурга Анатолія Корягіна, заслуженого в Совєтському Союзі на сім років ув'язнення за викриття злочинів властей, які вчинили під приводом „ізоляції і лікування душевнохворих“.

В листі депутатів голляндського парламенту, зокрема, говориться: „Ми без вагання називаємо доктора Корягіна видатною і мужливою людиною, яка дала блискучий приклад високого медичного професіоналізму, людиною, яка, діючи в суворих рамках міжнародних і совєтських законів, поставила під загрозу власне життя, виступаючи на захист тих, єдиною винною яких було те, що вони мали свій власний спосіб мислення“.

Відданість доктора Корягіна принципам гуманності і людської гідності, що є основою мирного співіснування, має міжнародне значення і робить його гідним широкого визнання. Виходячи з вищесказаного, ми з почуттям поваги висувасмо кандидатуру доктора Корягіна на присудження Нобелівської нагороди миру 1987 року“.

Син Корягіна, Іван, був спровокований на бійку з заслуженим на три роки позбавлення свободи „за хуліганство“. В листі з перського конкатору д-р Корягіна писав жінці, що доля їх сина стала знаряддям шантажу, яким тюремні власті намагаються виділити на нього.

РЕЧНИКИ Державного департаменту повідомили, що Білий Дім покищо вважає за потрібне утриматися від будь-яких заходів у відповідь на арешт американського репортера Нікола Данилова і все ще розраховує вирішити цю справу дипломатичним шляхом. Як пише газета „Нью Йорк Таймс“, державний секретар Джордж Шульц знає собі справу, що „політична реальність вимагає відплатних американських заходів“, однак покищо йому вдалося настояти на тому, щоб З'єднані Стейти Америки не відкликали ні одну з американсько-совєтських зустрічей, запланованих на найближчий час. Ці переговори повинні підготувати зустріч на вершинах, яка, як розраховують у Вашингтоні, повинна відбутися в кінці року на території ЗСА, хоч Михайл Горбачов покищо не дав на неї згоди.

АМЕРИКАНСЬКИЙ делегат Доналд Ловіц, який виступив на Женевській конференції країн, що підписали в 1972 році конвенцію про заборону біологічної зброї, заявив, що Совєтський Союз продовжує продукувати цю зброю і бере участь у вживанні її в Лосі, Камбоджі і Афганістані. Покищо совєтська делегація офіційно не відповіла на американські обвинувачення, однак заявила в кулуарах, що З'єднані Стейти і деякі інші країни останні п'ять років намагаються підірвати значення конвенції. Керівники делегації ЗСА і СРСР висловили надію, що арешт в Москві американського репортера Нікола Данилова не затьмарить атмосферу на конференції, яка триватиме два тижні.

У ПЕРЕДВИБОРАХ, на яких републиканці і демократи визначають своїх кандидатів на пости сенаторів, членів Палати Репрезентантів і губернаторів стейтів, надзвичайно високий відсоток кандидатів становлять жінки. Жінки претендують на два губернаторські пости, а сенатором від стейту Мериленд в цьому році стане або републиканка Лінда Шавес, або демократка Барбара Мікульська. Шанси обох мерилендських кандидаток розглядаються приблизно як рівні. Мікульська має незначну перевагу, бо виборці Мериленду традиційно більш симпатичні демократи. На місце члена Палати Репрезентантів від одного з округів Мериленду також претендують дві жінки — дочка покійного Роберта Кеннеді, Кетлін Тавсенд-Кеннеді, і републиканка Гелен Бенлі. Більшості спостерігачів передбачають перемогу К. Кеннеді.

КОРОЛЕВА ВІЛКОБРИТАНІЇ Єлизавета II і принц Філіп відвідають офіційно Китайську Народну Республіку і перебуватимуть там від 12-го до 18-го жовтня ц.р. Запросив королівську пару на відвідини президент Китаю Лі Сяньшань, — заявив кореспондентом речник міністерства закордонних справ. До речі, візита королівської пари до КНР буде першою від перебрання там влади комуністами.

СОВЕТСЬКЕ ЕМІГРАЦІЙНЕ бюро ОВІР надіслало на адресу Іннесі — Флерові офіційне повідомлення, що вона може виїхати до Ізраїля і допомогти своєму братові, який хворіє на лейкоз, але без мужа й інших членів родини. Віктор Флеров, мовляв, потребує додаткових документів, тому він не може покинути СРСР разом з дружиною і їхніми двома дітками 7-річною Дарією і 5-річною Марією. Деякі американські законодавці заявили у Вашингтоні, що випадок з Флеровою свідчить про жорстоку поведінку союзу до українців у відношенні до тих своїх громадян, які хочуть покинути СССР.

ДО ВАШІНГТОНУ з п'ятиденною офіційною візитою прибув президент Бразилії Жозе Сарней. Його прийняв у Білому Домі президент Рональд Реген, а потім запросив на сніданок державний секретар Джордж Шульц. Високо оцінивши демократичні перетворення в Бразилії, президент Р. Реген різко критикував протекціоністську політику, яку проводить ця країна в ділянці зовнішньої торгівлі. „Бразилія не може претендувати на значне збільшення свого експорту до того часу, поки вона не відкриє свої внутрішні ринки для чужинських товарів“, — заявив Реген. Президент Ж. Сарней не відповів конкретно на цю критику. Він сказав лише, що Бразилія і З'єднані Штати Америки були і залишаться союзниками „в дні війни і миру“. „Бразилія займає восьме місце в світі щодо обсягу промислового виробництва“, — зауважив Сарней. — Ми маємо намір пересунути на сьоме, і наші відносини зі З'єднаними Штатами Америки мають першочергове значення“.

БАЙОНСЬКА
ДЕРМАТОЛОГІЧНА АСОЦІАЦІЯ
з радістю повідомляє про своє співіснування з
д-ром ВАДИМОМ ЧЕРНЕ
В ПРАКТИЦІ ДЕРМАТОЛОГІЇ
Години відвідувань за домовленістю в понеділки, вівторки, четверги і суботи.
Розмовляємо українською і російською мовами.
851 Avenue C, Bayonne, N.J. 339-6681

Д-р Олександр Шварц
СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІВ
Крім того, проводиться найновіші методи перегляду шлунка, раннє виявлення поліпів, грубих кишків, нехірургічне лікування геморойдів.
232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003
(Між 2-ю і 3-ю Авеню)
Години прийняття: понеділок, середа, четвер і п'ятниця від 10-5 по пол. тільки за домовленістю.
Тел.: (212) 460-5622
Говоримо по-українськи.

Управа Лікарського Товариства
Північної Америки
Відділ Метрополі Нью-Йорк — Нью-Джерсі
повідомляє членство, що
в суботу і неділю, 4-го і 5-го жовтня 1986 р.
відбудеться
ТРАДИЦІЙНА
ОСІННЯ ЗУСТРІЧ
на **СОЮЗІВЦІ, Кергонксон, Н. Й.**
Регістрація: год. 2-га по пол. в суботу, 4-го жовтня 1986 р.
У програмі — ПАНЕЛЬ на тему:
Ядра катастрофа у Чорнобилі.
Після панелі — СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ
Управа Відділу

18-ий Відділ Союзу Українок Америки
впаштовує
УНІКАЛЬНУ
РЕВІЮ СПІВУ, ТАНКУ
І ГУМОРУ
з участю козацького ансамблю
„БУЛАВА“
з **ТОРОНТА**
Неділя, 26-го жовтня 1986 р., о год. 4-й по пол.
Clifton H.S. Auditorium, Clifton, N.J.
333 Colfax Avenue
Білет: \$12.00 і \$9.00 — дорослі, \$6.00 для дітей до 12 літ.
Про дальші інформації звертатися:
Оксана Кордуба — (201) 933-5614
Ганя Татаренко — (201) 777-4920
ВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕННЯ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ.

10-ий Курінь УПС „Чорноморці“
впаштовує
в дні 27-го і 28-го вересня 1986 року
на кортах оселі УНСОЮЗУ СОЮЗІВКИ
ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР
У ПОДВІЙНІЙ ГРІ ДЛЯ ПЛАСТУНІВ
СЕНІОРІВ І ЧЛЕНІВ ПЛАСТПРИЯТУ
30 років і старших
за **ПЕРЕХІДНУ ЧАШУ**
св. п. пл. сен. **ПРОСЛАВА ЛУЧКАНА Ч.М.**
Зголошення до змагань враз із списком по \$15.00 від
дружини приймає провідник змагань:
пл. сен. **ОЛЕКСАНДЕР ПОПОВИЧ Ч.М.**
251 Kingsland Terrace, South Orange, N.J. 07079
(201) 763-9331 • (212) 269-6500
Зголошення приймаємо до 25-го вересня 1986 р.
Члени виставляють на: **PLAST CHORNOOMORTSI**
• Початок змагань — субота, 27-го вересня, 10-та год. ранку.
• Прізвища проситимуться заповнювати через Управу Союзу.

Кергонксон, Н. Й. (Ілля Шарий). — Середина серпня, субота 16-го, на Союзівці проходила під мистецьким знаком двох далеких одне від одного міст — під знаком Філадельфії, бо звідти прибув чоловічий хор „Прометей“ з його знаменитим диригентом-маестром Михайлом Дяболом, та під знаком Едмонтону, бо це здалося Альберті припинило до нас соловейко-співачка Лілея Волянська.

Концерт розпочався виступом „Прометея“, що вже не перший раз чарував союзівців концертом вибагливу публіку, яку і цього разу прийняла цей добрий хор — окрасу міста Братньої Любви, з найбільшим ентузіазмом. Першими в програмі зазвучали „Хор ювілей“ з опери Фауст Ш. Гуно та „Хор Циганів“, композиція Р. Шумана. При фортепіано була постійна акомпаньорка „Прометея“ — піаністка-віртуоз Ірина Пелеш-Зварич, також відома зі своїх індивідуальних виступів з піаністами тут, і тому і цей раз очікувано від неї такого виступу, хоч він, на смуток її шанувальників, не мав місця у ту суботу.

Спів хору продовжувався і після виступу співачки Лілеї Волянської — про неї пізніше — і тепер „Прометей“ зазвучав могутнім „Закувала та сива зозуля“ Ніщинського з сольною Зеноною Чорнобилем та глибоко патріотичним „Співом „Карпати“, в зелені Карпати лети наша пісня“ — недавню померлою в СССР композитором Ігорем Шамо. Солоїст Іван Павлічак заспівував у цій настанові композиції. Шедер Воробкевич-Людкевич на слова Т. Шевченка „Огі горять, музика грає“ зазвучала з затаманим відлукотом.

У цій композиції на слова Великого Пророка України з хором співали солісти І. Павлічак (тенор) і І. Кушнір (баритон). Захоплена публіка готова була слухати й слухати цього співу, хоч конференсе — вродливий молодий Роман Лупанів, сказавши залі з гордістю, що й він філадельфієць, як і ці 38 співачок-чародій, — заповів останню пісню в програмі „Прометея“ того вечора — „Грай, моя бандуро“, музика І. Шамо. Це була дійсна нагорода, коли зала наповнилася мелодією бранури і туги — „Україно, Україно, рідна сторона...“ зі співом Ігоря Кушніра та Івана Павлічака, що переходило в наче молитовне звертання до кобзи й заклик вогненний: „Грай, моя бандуро, трай, бандуро, трай! Щоб шумів піснями наш козацький край!“ До речі, слід згадати, що перед молодим і талановитим солістом-баритоном Ігорем Кушніром стелиться багаторобоча кар'єра оперного співу, і в майбутньому — віримо — ми його слухатимемо в цьому вимірному для співачок жанрі.

З не меншим артизмом і музичністю проспівала Лілея арію Одарки з опери Анатолія Вахнянина „Купало“ — „Нема мені поради, доленого моя“, де знамениті тінювання музичної фрази робили просто прозорим текст арії, а прегарна українська вимова (є й така!), кругла і повна — доносила найменші нюанси переживань гордої, безталанної полонянки до сердець і душ зачарованої публіки у залі: „Косо моя шовкова, на що тебе плелася...“ — плакала пісня, бо косу мав втяти лихий татарин — нелюб і насиль-

„Прометей“ і співачка Лілея Волянська завоювали гостей на Союзівці

Диригент-маестро М. Дяболом, всі розпромінені успіхом, хорісти, видимо, вдоволені прийомом, подавали захопленим слухачам-глядачам один надток, хоч зала вимагала оваційної ще й ще. Але був такий „наказ“ від організаторів програми, що концерт має закінчитися точно о 10-й годині вечора, щоб пунктуально розпочати забаву.

Поміж двома виступами „Прометея“ ще був гостинний виступ вперше на Союзівці сопрано-співачки з Канади Лілеї Волянської, про яку слід сказати дещо більше. Це було так цього сезону, що наче б солістки з Канади вирішили щасливо „перейти“ Союзівці, завоювавши-очарувавши її цього літа, про що читачі щоденника вже довідалися з рецензії на виступ іншої співачки-канадочки з Торонто Оксани Рогатин-Макогон, в „Свободі“ пера музичного критика Теодора Терена-Юсєкова.

А тепер подібну річ вчинила Лілея Волянська, лірично-драматичне сопрано, проспівавши для наших меломанів та шанувальників поважної української пісенної класики п'ять речей: три оперні арії та дві народні пісні, але й вони в добрій аранжировці, наче оперній. Співачка розпочала свій виступ арією княгині Варвари Рєпніної з опери „Тарас Шевченко“, музика Георгія Майбороди: „О, Боже, смири мою гордість“, у якій виявила багато чуття, відчуваючись усім еством у трагедію нещасливо заоханої в Шевченка княгині. Її вишкелений, оксамитний голос звучав сильно, якщо цього вимагав драматизм тексту, і м'яко, коли співом віддавала сенсуальність і глибину Варвариних благань, звернених до Тараса. Постав, повна гідності, як і належить княгині Рєпніній, і велика внутрішня культура тримали виконавицю і в моменти найбільшого трагізму в мірі, без непотрібних впадань у сентименталізм, чого часто-густо не вміють уникнути навіть дуже великі слов'янські співачки і співа-

ки, а не люблений палко козак Степан. Молитовно-благанням, повним святої гордості й палкого жалю, просить Одарка в нею вирятуваних бранців спом'янути її в Україні, коли туди шасливо повернуться: „І вольні невольницю миром пом'яніть!“, де вільні й красиві „ля“ співачки, як і „сі“ в арії Княгині, запанувало над прийшлою залю срібними повними тонами „красеня-голосу“ — за висловою М-ме Полжор, першої вчительки співу Лілеї Волянської, що в Нью-Йорку кільканаліцть років тому. Все це створювало силу мистецької переконливості співу цієї нової з'яви на оперному українському овиді, яку — сподіваємося — почути знову. Сподіваємося тим більше, що оцінку, яку дістав спів Лілеї Волянської від фахової нашої музичної критики, не слід забути. Про голос і виконавця Лілеї Волянської висловилися такі визначні музиканти, як проф. Дарія Каранович-Гордінська, маестро Володимир Колесник, маестро Андрій Добрянський, скрипаль і диригент Адрия Бриттан, журналістка Оксана Бризгун-Соколик, диригентка Марія Дитиняк, артист і режисер Юрій Бельський та інші знавці поважного і доброго співу. Лілеї слід іти шляхом, який вони всі майже одногласно радять цій співачці, щоб про неї довідався так само добре схід Америки, як її знають в Едмонтоні і на заході Канади.

Проф. Дарія Каранович-Гордінська написала: „І спів зразу мені припад до вподоби, бо голос у неї рівний, вишкелений у всіх регістрах, має красу оксамиту (німі кажуть „wohlklingend“) і що найважливіше — виконання позначається глибокою виразністю. Музикальна Лілея зробила на публіку велике враження...“

Майже те саме повторив маестро Добрянський: „Добре поставлений голос, повний, рівний, глибоке чуття виконуваних творів...“

Маестро Адрия Бриттан, очарований голосом, хоче, щоб Лілея співала партію Лію в опері „Турандот“ Пуччіні.

Славний режисер з Торонто Юрій Бельський тишився знахідкою: „Нарешті після довгих пошуків маємо справжню Наталку, добру актрису, не лише сам спів...“

Маестро В. Колесник підсумував: „Дуже рідкісне явище — мати з природи поставлений голос. Лілеї голос саме такий, як й до того красивого тембру...“

А чужі критики теж не шкодували Лілеї гарних епітетів, підкреслюючи „magic between Lileia and the audience“, як вона співала в Едмонтоні та в околиці. Оцеї „magic“ — чарування можна було

відчути в усіх п'ятьох аріях у виступі співачки, а понадто — в сцені з „Наталки Полтавки“, що розпочинається весільним голосінням сироти, яка не має рідного батька: „Та плив, плив, селезе, тихо по воді. Прибуди, прибуди, мій Батеньку, тепер к мені...“ Це тоді, коли прийшов зворушливий монолог Наталки, яка вже не сподівалася повороту Петра і кінчає свою розповідь піснею „Чого вода каламутна“. Безсмертні Котляревський з Лисенком знову доказали чуда — полонивши аудиторію, примусивши знову й знову пережити цю річ — навіть проти спротиву глядачів, що вже знають — знають „Наталку“, який доходить — 170 років давності.

На кінець виступу Лілея Волянська полилася своїми колоратурними верхами, коли проспівала грайливу й легкокрилу Анатолія Кос-Анатольського „Ой, на горі сніг біленький“, де розсипала перед зачарованими перелік віртуозності солов'їної цієї не обробки, а просто диво-композиції Кос-Анатольського, найкращого композитора, після геніяльного Людкевича, княжого Галичини. Веселе й бравурне „Баламут, вийди з хати“, викликало радісні оплески, але співачці так, як і „Прометей“, не радили співати наддату, бо година забави — десяти... зближалася. Тож після закінчення концерту, коли спішили очаровані співом гості за куліси привітатися з виконавцями програми й висловити свої похвали, всі жалкували, питаючи: „чому співала вона так мало?“ і висловлювали надію, що співачка назавтра дасть про себе знати самостійним концертом українських оперних арій: в її репертуарі є опера „Наймичка“ Вериківського, „Тарас Бульба“ М. Лисенка та „Катерина“ Аркаса, не згадуючи вже „Запорожця“ чи „Майська ніч“. Мусить явитися теж платівка, до якої готується вже.

І в підсумку — той суботний концерт на Союзівці — блискучий і, на жаль, надто короткий, пам'ятатиме Кергонксон, чекаючи на продовження-повторення його.

сила на конгресі в Торонто свою працю, виказуючи колосальні поступки в дослідній медицині з надією знати невідомі можливості поборювати хвороби проти імунітету. В дуже цікавій й повчальній розмові ми довідалися, що по одному році д-р Баран перейшла під фінансове спонзорвання (фellowship) Канадської Медичної Дослідної Ради, яка продовжувала її лабораторію-працю ще на три роки. Вітасмо українську молоді силу й бажаємо їй успіхів в її дослідках, а разом з тим, що маємо ще одного „амбасадора“ українського народу у вільному медичному світі.

Просячись, ми були як старі знайомі, бо мали спільні переживання різних подій в Монреалі, мої — дозрілої людини, а її — молодечі, шкільні, що різнили її владу, даючи своєрідне світосприйняття, яке тепер громадянсько наставленою особі на виробленому станові.

Галина Сенишин „Український Голос“

ПРОПУЩЕНО
ПРИЗВИЩЕ
У відомленні про закінчення 17-ї Спортової Школи УСВТ „Свобода“ ч. 166 з 30-го серпня 1986 року) четвертого параграфу пропущено прізвище Мірона Стебелівського, господаря імпрети, голови УСВТ „Свобода“ і керівника школи в перших двох тижнях, який також сидів за почесним столом. Ред.

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ МОГО ДОРОГОГО І НЕЗАБУТНОГО БРАТА з Чернігівщини

бл. п.

МИКОЛИ БОЙКА

Крім брата з жінкою Ольгою Він ще залишив у великому смутку свою жінку Геді з дітьми, а також двоюрідну сестру Женю.

Брат — ФЕДІР

Якби хтось із його родичів, або приятелів хотів обізнатися за нього, дуже прошу писати на адресу брата:

THEODORE WOJKO
930 N. 14th Court, Hollywood, Fl. 33020
або телеф.: 1-305-929-3912 (можна колект)

Комітет Оборони Української Спащини щиро дякує всім жертводавцям, які замість квітів на могилу

сл. п. радн. д-ра

СТЕФАНА КИЗИМИ

зпожили в час похорону суму \$45.00 дол., а саме:

4. Прізвище, ім'я	Сума
1. Полотнянка М.	\$ 10.00
2. Шумний С.	10.00
3. Солук І.	10.00
4. Касперський С.	15.00
5. Корній А.	10.00
6. Бойко О. В.	15.00
7. Баранецька О.	10.00
8. Кох М.	10.00
9. Заполенко С.	10.00
10. Томич М.	30.00
11. Брікер К.	25.00
12. Ключник І.	20.00
13. Горбат Е.	10.00
14. Саламан М.	5.00
15. Грінда В.	5.00
16. Коробильська Н.	10.00
17. Гориленко Я.	15.00
18. Семчишин П.	5.00
19. Мішквич Ірена	50.00
20. Мішквич Роман	50.00
21. Зозуля Оксана й Орест	50.00
22. Гау Остап	25.00
23. Кізіма М.	20.00
24. Кізіма Богдан	100.00
25. Форманок Павло	25.00
Разом	\$545.00

Родині Покійного щиро співчуття.

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ в ЗСА

з великим жалем повідомляє своїх членів, земляків і все українське громадянство, що дня 4-го вересня 1986 р. по довгі небуздні відійшов у Вічність у Філадельфії, Па. на 94-му році свого трудовитого життя, великий син Закарпаття і борець за його зольо

бл. п. проф.

АВГУСТИН ШТЕФАН

директор Української Торговельної Академії в Мукачеві, провідний громадський і культурний діяч, автор, міністер шкільництва і Голова Союзу Карпатської України, почесний Голова Карпатського Союзу.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, дня 6-го вересня 1986 р. на Архiepархіальному Цвинтарі в Пенгтоні коло Філадельфії, Па.

Горем прибитій дружині Олені й цілій Родині висловлюємо щиро співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ

У глибокому смутку й із невимовним болем у серцях сповідаємо всіх Українців в Україні й не в Україні, що в четвер, 4-го вересня 1986 р., в американському місті Філадельфії, Па., на 94-му році свого трудовитого життя відійшов до Свого Творця Небесного

сл. п.

ВЕЛЬМИДОСТОЙНИЙ АВГУСТИН ШТЕФАН

Голова Союзу Карпато-Української Республіки та Голова Всеукраїнської Національної Ради.

ПАРАСТАС відправив Всесвітній о. прелат Михайло Федорович, Генеральний Вікарій Української Католицької Митрополії в ЗСА, з Духовенством, у п'ятницю, 5-го вересня 1986 р., у приватності Представника Всеукраїнської Національної Ради та Президента Української Народної Республіки, які просили Покійного.

ЗАПОКІЙНУ АРХІЕПЕЙСКУ БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ І ПАНАХИДУ відправив Високопреосвященний Архiepіскоп Митрополит СТЕФАН із Духовенством в Українському Католицькому Митрополічному Соборі Непорочного Зачаття у Філадельфії, Па., в суботу, 6-го вересня 1986 р. Тіліні Останки поховано того ж дня на Архiepархіальному Цвинтарі в Пенгтоні, Пенсильванія.

Опечалений Родині — Вельмидостойній вдові Олені, синові Василеві й дочці Катерині з їх супругами, всім дітьми й внуками з їх дружинами та правнучцями висловлюємо глибоке співчуття.

ВІЧНА РОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Президія
Всеукраїнської Національної Ради

Д-р Д. Баран в Інституті Пастера в Парижі

Якими дорогами? Якими шляхами? Несподіваний телефон від незнамого мені лікаря д-ра Моса повідомляє мене, що в переїзді на шостий Міжнародний Конгрес Імуннології в Торонто буде в Монреалі українка д-р медичини, наукова сила відомого дослідного Інституту Пастера в Парижі й варто було б мати з нею інтерв'ю.

Отже запрошую її до свого дому на каву з тортом, бо це припадає якраз на день уродини мого мужа.

І ось велика несподіванка. З'являється молода людина, виглядом молодша на свої роки. Виявляється, що вона монреалька, колишня пластунка до 16-го року життя, абсолютент курсів українознавства, яка вступила в університет М'Гіла „втопилася“ в наукових студіях і ось аж тепер викидає на громадському овиді.

Д-р Дана Баран, донька Осипа й Маргарити, народилася в Монреалі. По закінченні середньої освіти вступила до університету М'Гіла, вибираючи диланку природних наук, яку закінчила дипломом — Бачелор оф Сасне. Відтак вивчалася на медичний факультет, який закінчила ступенем FRCP. Відбувши свою лікарську спеціалізацію у внутрішній медицині, а потім і спеціалізацію в лікуванні нирок; вона склала подання

Д-р Дана Баран

до Канадської Фундації Студій ниркових хворіб для призначення їй науково-дослідної праці з імуннології і лімфатичних залоз.

Осягнувши це становище при Інституті Пастера в Парижі, вона проводить дослідли в ділянці імунітету білих тілець крові, що в процесі лабораторійних дослідів були поділені на клітини Т і В (T and B cells) і просліджує їх співвідношення та їх завдання в людському організмі.

В цій стадії дослідів вся увага тепер звернена на те, щоб знайти такий лік, який поборював би лише клітини, опановані слабкістю (пістряком — раком), як і іншими, як „аїде“ або ревматичної хвороби, а не нищив доколичин здорових клітин, як також вислідувати операції.

Д-р Дана Баран виголо-

Христина Кордуба — визначна студентка

Христина Ірена Кордуба, дочка Світлани й інж. Романа та Івонни Кордубів і покійних вже д-р Ксені та д-ра Омеляна Лебедовичів, закінчила середню школу ім. Айзенгавера у Вашингтоні, Миш., з найвищими відзначеннями. Вона вийшла на перше місце та була коваледиторіальною класи із 625 градуантів.

В школі Христина завжди була визначною ученицею; її вибрали президентом шкільного студентського збору, ко-президентом САДД (учні проти керування авто з нетверезою стані), скарбником драматичного клубу, членом Крайового товариства визначних учнів, президентом Телетону Істер Сід, членом міжнародного акторського товариства й інших. Вона вийшла в книгу "Гу й Гу" студентів американських середніх шкіл. За свої осяг Христина одержала стипендії від Мишигінського університету та від Крайового товариства визначних студентів. Вона отримала також нагороди: від Клубу оптимістів, нагороду крайового провідництва, нагороду за досконале знання англійської мови, була фіналісткою свого стейту на стипендію американського Сенату, і нагороди від стейт-тової комісії, нагороду від академічного т-ва пові-

Христина Кордуба

ту Макомб.

Христину прийняли до Мишигінського університету, де вона продовжуватиме навчання, підготує до вступу на медичний факультет. Вона продовжує активне життя поза школою, беручи участь в місцевій Республіканській партії.

Х. Кордуба — пластунка, абітурієнтка школи українства, належить до паронафії св. Йосафата у Воррені, Миш. Христина й її родина є членами УНС.

Н. Н.

„Переслідування...“

(Закінчення зі стор. 2)

1. Очевидна сумнівність советського документу.
2. Свідчення польських селян, які не визнають І. Дем'янка за „Івана Грозного“.
3. Свідчення переживців голокосту про вбивство „Івана Грозного“ 1943 року.
4. Свідчення переживців голокосту, які не визнають „Івана Грозного“ в І. Дем'яноку.
5. Свідчення колишніх нацистів про вбивство „Івана Грозного“ під час повстання в таборі 1943 року.
6. Розходження у свідченнях, зроблених засобами масової інформації, упередженості юристів американської ОСІ та жагучого бажання помсти окремих ізраїльтян.
7. Свідчення переживців голокосту супроти істини на інших процесах.

Ми вважаємо всяку спробу „оформити“ засудження І. Дем'янка на підставі свідчень переживців голокосту за негідне демократичного суспільства й демократичного суду наслідком встановлення методів советської юриспруденції, яка замість встановлювати істину, служить зняттям певного політичного середовища й встановлює те, чого вимагає дане середовище.

Ставши на шлях використання юстиції як знаряддя національної ворожнечі та національної помсти, юридичні чинники Ізраїля завдають удару не так українській діаспорі, як самому престижеві держави

Ізраїля. Тому ми широко юридичним чинникам Ізраїля, перше ніж обирати цей шлях, добре зважити усі наслідки таких дій у майбутньому. Авторитет, повага й довіра зовнішнього світу це не така вже дрібниця, що нею можна нехтувати, а надто у справах, які можуть впливати на відносини між цілими національними середовищами на довгі роки наперед.

Ми твердо переконані у невинності І. Дем'янка, який став жертвою інтриги КГБ, безвідповідальності засобів масової інформації, упередженості юристів американської ОСІ та жагучого бажання помсти окремих ізраїльтян.

Ми вважаємо, що в інтересах справедливості й в інтересах самої держави Ізраїля не допустити засудження невинного, бо всяке переслідування невинного належить до злочинів проти людства.

Рада Представників Українських Центральних Організацій:
М. Борейський

Комітет проти Вживання Советських Свідчень в Американських Судах:
Ю. Самійлемко

Колішні політичні в'язні СССР:
Н. Строчак
С. Караванський

Сучасна...

(Закінчення зі стор. 2)

на у скромному, триповерховому будинку, який сам від себе не звертає особливої уваги. Але я був примисом вражений побудовою нового крила (для розміщення щораз більших книжкових фондів). Ця зовсім сучасна будова гарно поєднується з довкіллям та робить незабутнє враження — частково нагадує тризуб, але рівночасно відчувається дух України, яка хоч і поневолена, та все ж таки пробивається оптимістично через грати теперішнього режиму.

Це проект українки — архітекта Зої Могилівської, що вже довгі роки працює

для різних паризьких архітектурних установ, але вперше мала нагоду показати своє мистецтво знання на українському ґрунті.

Хоч народжена в Парижі — її батько емігрант, сотник армії УНР, її творче наставлення до України зворушило ліричне, але й суцільно поєднане з реальним відчуттям сучасної архітектури. Оригінальність розв'язки робить Бібліотеку справжньою перлиною і монументом українських осягів у Франції.

Треба погратувувати закладові Бібліотеки, зокрема її директорів П. Йосипинишвілю, що сміливо і без змін прийняли авангардний проект Зої Могилівської.

Сидір Воробкевич

(Закінчення зі стор. 2)

Карпати та інші були часто друковані в підручниках народних шкіл. Хто ж з нас не пригадає собі цього славного вірша Воробкевича „Рідна мова, слово рідне“, який ми навчилися в народній школі. Цей вірш став символом пошани та завішання для нашої рідної мови, яку ми ніколи не сміємо забувати та обов'язані навчати наших дітей і внуків нею говорити! Сидір Воробкевич разом з Юрієм Федьковичем та Ольгою Кобилянською, був пробудителем народної єдності цієї частини українських Карпат — Зеленої Буковини.

Марш українських студентів в Прудентополісі

(До редакції щоденника „Свобода“ прийшов лист від Володимира Демуса, якого вона отримала від молодого студентки Доротеї Явожак з Прудентополісу, Бразилія, якого починаючи від 1978 року, родина Демусів з Мокіни, Іл., опікується. Тому що подія, про яку пише в своєму листі Доротея, зацікавить наших читачів, передруковуємо її лист повністю. — Ред.)

Дорогі мої опікуни! Слава Ісусу Христу! Найперше сердечно дякую за листа, якого шимі диями від Вас одержала. І також повідомляю, що вже одержала фарбу на писанки і книжку — Граматика української мови, я дуже і дуже Вам за це вдячна.

Мали ми минулого місяця вакації. В часі тих вакацій тут, у Прудентополісі, так як щороку, відбувся Катехитичний курс. Приїхало майже 200 молодих дівчат, їх священники привезли з різних околиць, щоб вони поглибили своє знання і стали їхніми помічниками, щодо навчання дітей катехизму, співання в церкві і т. д.

Я перебувала тиждень цих вакацій разом з батьками. Все проминуло дуже добре. Питали Ви про моего брата. Він називається Марко. Має він рік і п'ять місяців, дуже веселий і видно дуже мудрий.

Маю Вам сказати ще одну новість. Дня 4-го липня народилася ще одна сестричка, їй на ім'я Оксана. Тепер нас всіх вже є шість дітей.

вісім з татом і мамою. Моя цьогорічна стипендія ще не прийшла, але я чекаю і маю надію, що ще прийде.

Мені наука йде дуже добре. Дня 12-го серпня, тут, у Прудентополісі, буде марш. Маршуватимуть студенти з всіх шкіл з нагоди 80-ліття міста, і також цього дня перше місце мають українці з нагоди 90-ліття еміграції українців до Прудентополіса. Наша українська школа, до якої учасців більше як 200 дітей, Марійська Дружина, фольклорна група — танцюристи і співаки, — всі будуть одягнені в українські строї. Думаю, що буде дуже гарно. В нас сьогодні буде і вже є дуже багато роботи. Ми всі працюємо, щоб цей день якнайкраще вшанувати. Чистий український дух пануватиме по дорогах нашого міста, перший раз.

Закінчую, бажано всього найкращого, що раз сердечно за все вдячна. Ваша

Прудентополіс
6 серпня 1986 року Доротея

НЕ „ДО“, А „ВІД“

В портреті Ю. Мовчан „3 першого по Америці“ („Свобода“ з 29-30-го серпня 1986 року), замість подання в газеті слів „міжстейтова дорога“ 80 доведе вас до Галсонової затоки, має бути від Галсонової затоки... Також правильна назва села, де народився автор, має бути Зороків. — Ред.

„На Черника — дай...“

Наш неперевершений Гриць Зозуля нарікав у червневому числі „Лиса Микита“ на те, що... Наша еміграція то так, як тота корова, жи її фурт доють і доють... На СКВУ — дай, на Верзітет — дай, на Циклопедію — дай... на Черника — дай, і т.д., і т.д. Гриць Зозуля висловив сорок дві різні цілі, що на них треба давати.

Пригадалося мені це „нарікання“ Ека — Гриць Зозуля, коли перед кількома днями Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії, що його президентом є д-р Олександр Черник, проголосив намір і план дальшої розбудови.

Вартість і оправдання будь-якої збіркової акції залежить від вартостей, які громада жертводавців одержує за свої пожертви. У цій статті хочу вказати на великі вартості, які Філадельфійський УОКЦентр вніс і вносить у життя української громади Філадельфії й околиць, вартості, які дуже переконуюче оправдують нашу жертвенність на цю інституцію.

Перш за все треба сказати, що заки гурт активних громадян, на чолі з д-ром Черником, купив у 1980 році за відносно дуже низьку ціну гарну публічну школу і почав організувати УОКЦентр, українська Філадельфія була у стані занепаду. Численні Філадельфійські українські товариства й організації не мали з малими вимірами належного приміщення; біля приміщення, що їх ці товариства й організації мали, не було місця на паркування авт, не було сприятливого місця для зустрічей і контактів між цими товариствами й організаціями та їхніми членами, зокрема не було сприятливого місця і середовища для зустрічей і співпраці наших старших і молодших поколінь.

Закуп гарної, солідної, просторішої будівлі на семи-аковрій площі, із (по деяких перебудівках) 30-ма кімнатами, з великою парковою площею, на гарному і спокійному передмісті Філадельфії, зупинив занепад українського життя Філадельфії й околиць і створив сильну, здорову і тривалу базу для організації, консолідації і відродження цього життя.

Сьогодні в УОКЦентрі приміщуються дві українські школи і садочок, у яких навчається біля 400 дітей і молоді, багато вечірніх курсів для дорослих та біля сорока наших організацій і товариств.

На окрему увагу заслуговує те, що серед гурту активістів, які дуже компетентно і з подиву гідною жертвенністю ведуть і розбудовують УОКЦентр, бачимо кількість одиниць молодих поколінь, хоч не бракує і старших громадян, і що співпраця між цими молодими і старшими активістами є якнайкраща.

Атмосфера співпраці і згоди, що існує в УОКЦентрі (а не — як це часто у нас буває — взаєморозрив) має, очевидно, дуже корисний вплив на громадське виховання молоді українськознавчих шкіл, які приміщуються в УОКЦентрі.

Багато уваги присвятив провід УОКЦентру організації і розбудові Українсько-Американської Суспільної Служби, що нею старається охопити усіх наших потребуючих громадян, немічних, убогих, зокрема

самітних, безрадних старших осіб, які слабо володіють англійською мовою тощо. Поміч таким потребуючим громадянам несе У-АСС у рамках американської добровільної організації „Віста“, фінансованої Урядом. Українсько-Американській Суспільній Службі призначено на терені Філадельфії вісім позицій працівників, „Віста“ на загальне число 35.

Варто згадати, що УОКЦентр і У-АСС одержали в останніх роках фінансову допомогу, кілька поважних „грентів“ від стейту.

УОКЦентр є теж офіційним пунктом розподілу харчів, що з нього користає багато потребуючих осіб, зокрема чимало старших осіб.

Велика розбудова УОКЦентру

В УОКЦентрі щось будувати, прохадати якісь роботи від початку його існування: Перебудова деяких кімнат (переважно, щоб зробити з більшої кімнати дві менші кімнати), поправки і зміни у системі опікування, поширення паркової площі і т.д., усе це роблено діями УОКЦентру.

Коли ми вже при дармовій праці, треба для справедливості згадати тисячі дармових годин праці, що їх вкладали члени дирекції й інші члени УОКЦентру у розбудову книговеда, зладження різних картотек і вложення їх у компютор тощо.

Тепер провід починає велику розбудову УОКЦентру. Розбудова ця є конечно з трьох причин: з причин тісноти, яку відчуває УОКЦентр, що постійно росте і поширює свою діяльність, щоб забезпечити для членів УОКЦентру, гостей, для батьків, які привозять дітей до школи, і тому подібне, культурне місце для зустрічей, відпочинку та розваги (читання часописів, кафетерія і т.п.) та щоб дати пристойне і репрезентативне місце для мистецьких виставок.

Велика Філадельфійська й довколишня українська громада може дати цю фінансову допомогу УОКЦентрові, коли ми всі, а не тільки частина із нас, усвідомимо собі, що розбудова УОКЦентру — це найкраща інвестиція, яка забезпечить національне і громадське виховання наших дітей, внуків і дальших поколінь. І коли ми всі усвідомимо собі, що пожертви на УОКЦ — це інвестиція, якою розбудовуємо наш культурний Осередок для наших духових потреб і нашу Суспільну Службу, для допомоги тим із нас, які потребують чи потребувати муть допомоги, то на УОКЦентр таки не шкода дати.

Я. Татомір

• SERVICE •

UKRAINIAN TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment

JACOB SACHS

251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

УВАГА!

У серії видань
Науково-Дослідного Інституту ім. О. Ольжича
та Дослідного Інституту ім. О. Ольжича в ЗСА
появилася друком нова багатолітнє видання про
діяльність ОУН на землях України в роках 1938-1944 п. н.

НА ЗОВ КИЄВА

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ:
ЗБІРНИК СТАТЕЙ, СПОГАДІВ І ДОКУМЕНТІВ.

Під редакцією

К. Мельника, д-ра Олега Пашенка та Василя Верги

Книжка має 542 сторінки, у твердій оправі, з гарною кольоровою обгорткою, в Канаді й у ЗСА коштує \$30.00, а в м'якій оправі \$25.00.

Ця нова публікація є дуже на часі, бо в ній є цінний ряд свідчень не про колабораційний націоналізм з німцями, але якраз навпаки, як націоналісти воювали і гинули з рук німців, обороняючи інтереси українського народу. Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язані 6% стейтвого податку

ЗАМОВЛЯТИ

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

MARKA COMPANY
RESTAURANT STORI
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ
ВИДАННЯ одержите в АРЦІ.

• SERVICE •

The Ukrainian Restaurant & Caterers

132 3rd Ave. (8 St.)

N.Y., N.Y. 10003

212-533-6765

PRIVATE PARTIES

Christenings • Graduations

Showers • Weddings

Anniversaries

Meetings and Wakes

• BUSINESS SERVICE •

ГРОШІ ДО СССР

1 РУБЕЛЬ

ВКЛЮЧАЄ ВСЕ

\$1.85

(Включена доставка і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціни відповідають мінімальному курсу
іноземної валюти і підлягають
будь-яким податкувальним і змінам
що можуть статися до вручення.

ОФІЦІЙНІ ПЕРЕКАЗИ
ВСІ ПЛАТІЖИ ПОВНІСТЮ
ГАРАНТОВАНІ
ВАМ ПОСЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА
ЛІЦЕНЗІОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ
ЗАПОРУКОЮ

GRAMERCY

SHIPPING, INC.

744 Broad Street

Newark, N.J. 07102

Est. 1947

• P I Z Z E •

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на
цивільних св. Андрія в Бавнд
Брукс, св. Духа в Гемптонбур-
гу, та інших
ВІДОМА СОЛІДНА
ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР

БІЛАНСЬКИЙ,

К. М. КАРДОВИЧ,

О. ПОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в субо-

ту включно, від 9.30 по пол.

в неділю від 10.40 по пол.

На бажання і для вигоди клієн-

тів радо заїдемо до Вашого

дому з проєктами і порадами.

4111 Pennsylvania Avenue, S.E.

Washington, D.C. 20746

24 HOURS A DAY.

Купуйте місця поховання в

Українському Національному

Пам'ятнику — Мавзолею

(від 1,340.00 — 3,438.00 дол.)

Ціна включає гранітну плити

і напис.

4111 Pennsylvania Avenue, S.E.

Washington, D.C. 20746

Про подробиці можна довідатись:

— відвідавши нашу канцелярію при вищеподаній адресі;

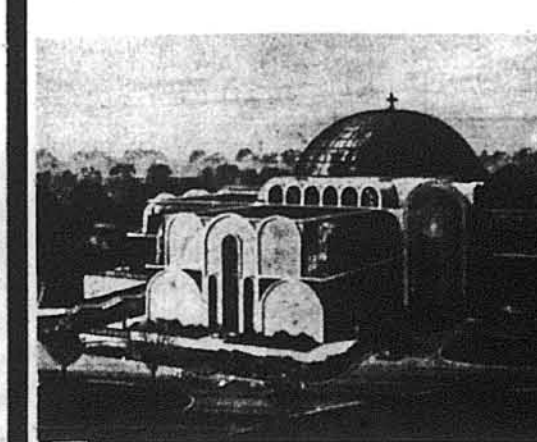
— або телефоном: в урядові години від понеділка до п'ят-

ниці від год. 10 ранці до 4 по полудні, телефонуючи на

наш кошт (колект) (301) 568-0630, поза урядовими годи-

нами: (301) 855-8864,

— або переславши негайно цей купон на адресу.

UKRAINIAN MEMORIAL INC.
P.O. Box 430 • Dunkirk, MD 20754

Гроші прислати мені безкоштовно докладні інформації про
місце поховання на Українському Національному Цвинтарі-
Пам'ятнику або подзвонити мені.

В МАВЗОЛЕІ В ЗЕМЛІ

Name

Street

City

State

Zip

Telephone: Area Code

Number

Конференція...

(Закінчення зі стор. 1)

В те, що розказував у своїх виступах академік В. Лєгасов й інші советські представники, міжнародна мілія не дуже вірила і в багато в чому сумнівалася, не зважаючи на їхню відвертість і безпосередність.

Ще даліше не вичислено точних причин катастрофи. Після однієї з пресконференцій, представник „Смо-доскіна“ мав на цю тему довшу розмову з відомим спеціалістом — директором Інституту атомних електро-станцій проф. А. Агаб'яном.

„В час аварії, говорив український представник, на четвертому блоці станції було 176 чл. 209 працівників. Були дві цілковиті групи: одна — місцеві спеціалісти і оператори; друга — приїжджі звідкись спеціалісти (так і не вдалося довідатися, звідки вони приїхали) і хто їм дав доручення проводити експеримент), які мали провести відповідні експерименти. Відомо, що з самого початку місцеві керівники були проти проведення цих експериментів. З новоприбулими спеціалістами не було ані координації, ані узгодження (а згідно з самвидавною вісткою, яка дійшла до Відня, між двома групами дійшло до фізичної бійки. Місцеві не хотіли допустити до переведення експериментів). Новоприбулі мали доручення експеримент провести. Будучи під тиском, вони мусіли виконати норму). Чи ви думаєте, професоре, що

справді людська помилка (на що всіюди наголошувало), а не те, що саме бюрократизація, погане керівництво на верхах і брак узгодженості довели до аварії? Я думаю, що саме це“. На той час обидвох співрозмовників обступило з десятком советських делегатів. Проф. Агаб'янов обвів поглядом своїх колег і ніяково кажє: „Та воно так і не так. Багато з них не дотримувалися наших вимог. Зазналися, уважали, що в Чорнобилі можна все робити. До того часу не було жалких проблем. Правда, їм треба було виконати норму. У нас кожний мусить виконати норму. Так ми працюємо. Вони рішили норму виконати і почали експеримент. А які наслідки? Ви самі знаєте“.

Проф. Агаб'янов розповів ще про деякі подробиці, а на пресконференції заявив, що деякі з тих, які проводили експеримент, загинули на місці або померли пізніше. Цифр не назвав.

Так і до кінця конференції, яка притягнула увагу всього світу, не вичислено, хто і чому домагався провести смертоносні експерименти на Чорнобильській станції, як рівночасно до кінця невідомо, яку ціль уряд СССР хотів досягнути цим симпозиумом.

У світ пролісталося багато нових інформацій, які суперечать повідомленням у советській пресі. Факт залишиться, що симпозиум не може і ніяк не міг розв'язати страшної проблеми смертності і хворіб, які цілими десятиліттями будуть висіти над українським і білоруським народами.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Комітет Оборони Української Спадщини

та